

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อพิจารณาถึงการพัฒนาประเทศในปัจจุบัน ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งในด้านการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งในการพัฒนาประเทศนั้นจะต้องอาศัยปัจจัยหลายประการเป็นเครื่องประกอบ และปัจจัยที่สำคัญที่สุดก็คือทรัพยากรมนุษย์

ปฏิญญา สาร (2525:11) กล่าวว่า ประเทศใดก็ตามที่มี "คน" ที่มีคุณภาพเป็นพลเมือง ประเทศนั้นจะทำการใดก็สำเร็จสมความปรารถนาทั้งสิ้น ในทางตรงกันข้าม ประเทศใดที่มี "คน" ที่ขาดคุณภาพเป็นพลเมือง ประเทศนั้นจะทำการใดไม่ว่าจะลงทุนควยจำนวนมากสักเพียงใดในการนั้น เมื่อ "คน" ปฏิบัติขาดคุณภาพ ผลงานก็ย่อมไม่มีคุณภาพไปควย บางที่อาจล้มเหลวขาดทุนจมไปเลยก็ได้

ฉะนั้น การพัฒนาประเทศจะดำเนินไปควยปริมาณและคุณภาพเพียงใดนั้นย่อมขึ้นกับลักษณะของพลเมืองส่วนใหญ่ในประเทศนั้นเป็นสำคัญ การพัฒนาพลเมืองหรือคน จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศไทย และ "คน" ที่ควรจะได้รับ การพัฒนาอย่างยิ่งก็คือ เยาวชนของชาติ ซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญ และจะมีบทบาทในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในอนาคตได้ ความสำคัญของเยาวชนจึงเป็นเรื่องที่รัฐบาลทุกรัฐบาลได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษ แม้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521 ยังได้ระบุไว้ว่า "รัฐพึงสนับสนุน และส่งเสริมการพัฒนาเยาวชนของชาติให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และเพื่อความมั่นคงของรัฐ" และเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงได้วางนโยบายเพื่อให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาเยาวชนไว้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อ 3 ของนโยบายเยาวชนของชาตินี้ได้กล่าวไว้ว่า "ส่งเสริมสุขภาพ

พละนามัย ทั้งทางกาย จิตใจ และปัญญา เพื่อให้พร้อมที่จะพัฒนาความสามารถ ทศนคติ พฤติกรรม ค่านิยม และคุณธรรมของเยาวชนให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพ" และในข้อ 4 ไทกล่าวไว้ว่า "ปลูกฝังให้เยาวชนมีบุคลิกภาพดี มีจิตใจเข้มแข็ง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รักเหตุผล ยึดมั่นในระเบียบวินัยและสามัคคี มีน้ำใจนักกีฬา อุตุน เสียสละ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน รู้จักการทำงานร่วมกัน ชยันหมั่นเพียร ประหยัด สำนักในสิทธิหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย" (สำนักนายกรัฐมนตรี 2522:2158) ดังนั้นกล่าวได้ว่ารัฐบาลต้องการพัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านคุณธรรม เป็นสิ่งที่ต้องปลูกฝังเพื่อให้เกิดเป็นลักษณะนิสัยที่ดีขึ้นในตัว of เยาวชนทุกคน

ปัญหาของเยาวชนในปัจจุบันที่ทุกท่านกำลังเพ่งเล็งและเป็นห่วงคือนอกคของชาติก็คือ ปัญหาเรื่องความประพฤติที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งได้แก่การหนีโรงเรียน การคิด ยาเสพติด การยกพวกทะเลาะวิวาทและตีกัน การจี้และชิงทรัพย์สิน วังราว การ เล่น การพนัน การลักเล็กขโมยน้อย การพูดเท็จ เป็นต้น จากปัญหานี้รัฐบาลและบุคคลทุก ฝ่ายได้พยายามแก้ไขโดยมีความเชื่อว่า การศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยพัฒนา และปลูกฝังคุณสมบัติที่ดีที่พึงปรารถนาให้กับคนในสังคม และการจะปลูกฝังคุณสมบัติต่าง ๆ นั้นควรที่จะปลูกฝังตั้งแต่เยาว์วัย การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา จึงเป็นการศึกษาที่มี บทบาทสำคัญมาก เพราะเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนจะต้องเข้ารับ การ ศึกษาในระดับนี้ (กอ สวัสดิ์พาณิชย์ 2518:101) รัฐบาลและนักการศึกษาจึงได้ปรับปรุง แก้ไขหลักสูตรการศึกษาเรื่อยมาจนกระทั่งถึงหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 คาดว่าจะเป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาคนไทย เด็กไทยในปัจจุบันให้เป็นคนไทยในอนาคตที่มี สมรรถภาพ และเชื่อว่าปัญหาเด็กดิ่งกล่าวข้างต้นคงจะเบาบางลงเพราะหลักสูตรฉบับ ปัจจุบันนี้เอง

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ 2520:3) ได้จัด ประสพการณ์ที่จะพัฒนาคนออกเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ประกอบด้วยภาษาไทย และ คณิตศาสตร์

กลุ่มที่ 2 กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ว่าด้วยกระบวนการแก้ปัญหาของชีวิตและสังคม กล่าวถึงปัญหาและความต้องการของมนุษย์ในด้านต่าง ๆ เพื่อความดำรงอยู่และการดำเนินชีวิต

กลุ่มที่ 3 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยว่าด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาและการสร้างนิสัย

กลุ่มที่ 4 กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพว่าด้วยประสบการณ์ทั่วไปในการทำงานและความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพ

สำหรับกลุ่มที่ 3 ที่มีชื่อว่ากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยนั้นนับว่าเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนานิสัยของเด็กไทยให้เป็นบุคคลที่พึงประสงค์ได้ ทั้งนี้เพราะหลักการของหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยนั้น มุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่านิยม เจตคติ และพฤติกรรมในตัวผู้เรียนตามแนวทางอันพึงประสงค์ โดยมีขอบเขตครอบคลุมการพัฒนาบุคลิกภาพในด้านจริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม พลศึกษา และมีความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันโดยสงบสุขเป็นสำคัญ และเมื่อพิจารณาจุดประสงค์ของการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยมีความต้องการให้ผู้เรียนมีค่านิยม เจตคติ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทางร่างกาย จิตใจ และสังคม ให้มีโอกาสได้แสดงออกตามความถนัด ความสามารถของบุคคล ได้เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันอย่างมีวัฒนธรรมตามวิถีทางประชาธิปไตย และพัฒนาความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ความประณีต และรสนิยมที่ดี (กระทรวงศึกษาธิการ 2520:279) ซึ่งจุดประสงค์เหล่านี้ล้วนตอบสนองและสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ทั้งในหัวข้อคุณสมบัติที่ต้องการเน้น ความรู้ และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต ชีวิตที่สงบสุข และสมาชิกที่ดีของชุมชนและชาติ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย จึงเป็นกลุ่มประสบการณ์ที่ทำให้โครงสร้างของหลักสูตรมีความสมบูรณ์ และตอบสนองความต้องการของสังคมไทยอย่างแท้จริง

กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยเป็นกลุ่มที่รวมเอาวิชาต่าง ๆ ที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีอุปนิสัยอันดีงามไว้ด้วยกัน คือ จริยศึกษา ศิลปศึกษา ดนตรีและนาฏศิลป์ พลศึกษา และกิจกรรมสร้างนิสัย ถึงแม้ว่าเนื้อหาวิชาเหล่านี้จะแตกต่างกันแต่ก็มีลักษณะที่เหมือนกัน กล่าวคือกระบวนการเรียนการสอนเน้นที่การปฏิบัติจริง เพื่อนำไปสู่การสร้าง

ลักษณะนิสัยอันดีงาม ผู้เรียนจะต้องเรียนด้วยการปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งไม่ใช่การเรียน เพื่อรู้ทฤษฎีท่องจำเท่านั้น (ยุสตี กุญอินทร์ 2525:377) เมื่อการสร้างนิสัยของ อาศัยการปฏิบัติกิจกรรม ดังนั้น กิจกรรมสร้างนิสัยจึงมีความสำคัญในการเสริมสร้าง พัฒนาเยาวชน ทั้งนี้เพราะ "กิจกรรมสร้างนิสัยเป็นกิจกรรมที่มุ่งปลูกฝังความประพฤติ ที่เคยชินในทางที่ดี เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีบุคลิกภาพ พัฒนาตนเองและสังคม มีความ รับผิดชอบ สามารถทำงานและดำรงชีวิตกับบุคคลอื่นได้อย่างเป็นสุข" (จรวพร ธรณินทร์ และสมาน งามสนิท 2525: 158)

สมพงษ์ พลະสุรย์ (2521:13) กล่าวว่า กิจกรรมสร้างนิสัยเป็นตัวย้ำให้ เห็นเจตนารมณ์ของหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ว่าด้วยการสร้างนิสัยด้วย กิจกรรม คือให้นักเรียนทำการต่าง ๆ มิใช่แต่การฟังนิทาน อ่านหนังสือแล้วจกคุณธรรม ลงในสมุดเท่านั้น การสร้างนิสัยเป็นเรื่องที่ต้องทำบ่อย ๆ

ส่วนในหนังสือคู่มือปฏิบัติกิจกรรมสร้างนิสัยสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา ได้เสนอว่า เรื่องของคุณธรรมและลักษณะนิสัยเป็นเรื่องลึกซึ้งยิ่งกว่าความรู้ความสามารถ จึงจำเป็นต้องอาศัยวิธีการ กิจกรรมหลายอย่าง และกระทำอยู่เสมอ (กระทรวงศึกษา ธิการ 2522:3)

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ 2520:350) ได้กำหนดจุดประสงค์เฉพาะของกิจกรรมสร้างนิสัย ดังนี้

1. ให้สามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ปรับปรุงแก้ไขชีวิต และ พัฒนาสังคมให้ดีขึ้น
2. ให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
3. ส่งเสริมให้สนใจ มีลักษณะนิสัยและเจตคติที่ดีในกิจกรรมต่าง ๆ
4. ให้สามารถตัดสินใจด้วยตนเองในการดำเนินชีวิต
5. ให้มีความสำนึกในความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

จากจุดประสงค์ดังกล่าว หลักสูตรประถมศึกษาปัจจุบัน จึงได้กำหนดเนื้อหากิจกรรมออกเป็น 6 กิจกรรมใหญ่ คือ

1. กิจกรรมเน้นพัฒนาการทางสุขภาพกายและใจ กิจกรรมนี้จะเน้นให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งอาจกระทำไต่หลายอย่าง เช่น การตรวจสุขภาพร่างกายเป็นประจำทุกวัน การฝึกกายบริหาร การรู้จักความปลอดภัย การสำรวจสิ่งที่เป็นพิษหรืออันตราย การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ฯลฯ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะช่วยสร้างเสริมให้เกิดนิสัยทางการพัฒนาทางร่างกายและจิตใจทั้งสิ้น

2. กิจกรรมเน้นพัฒนาการทางสติปัญญา กิจกรรมนี้มุ่งที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางสติปัญญาโดยเฉพาะ เช่น การอนุรักษ์ธรรมชาติ การรู้จักบำรุงรักษาและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และเลือกใช้วัสดุในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ การสังเกตและการบันทึกธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

3. กิจกรรมเน้นพัฒนาการทางสังคมใดแก่ กิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้มีชีวิตอยู่ในสังคมใดอย่างใด รู้จักใช้เครื่องมือที่มีอยู่ในสังคมของตนให้เกิดประโยชน์ รู้จักระเบียบของสังคม รู้จักรับผิดชอบต่อสังคม รู้จักทำงานร่วมกับบุคคลในสังคม รวมทั้งการปฏิบัติต่าง ๆ ต่อสังคมนั้นด้วย

4. กิจกรรมเน้นพัฒนาการทางศิลปะและวัฒนธรรม เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่ต้องการจะให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนารู้จักศิลปะ และวัฒนธรรมของตน รู้จักความสวยงามมีนิสัยรักธรรมชาติและมีรสนิยมดี

5. กิจกรรมเน้นพัฒนาการทางจริยธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นกิจกรรมที่ต้องการจะเน้นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณี ความประพฤติ การปฏิบัติตน การศาสนา เป็นต้น

6. กิจกรรมเน้นความสนใจเกี่ยวกับสถานที่และอาชีพของชุมชน กิจกรรมนี้เพื่อต้องการจะให้ผู้เรียนได้รู้จักใช้สถานที่และสามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตในสังคมใดเป็นอย่างดี (สวสตี 2521: 12-13)

กิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสอนให้สัมพันธ์กับกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพใดเป็นจำนวนมาก แต่เพื่อช่วยส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีให้มากยิ่งขึ้น กรมวิชาการจึงได้เขียนคู่มือปฏิบัติกิจกรรมสร้างนิสัย

ระดับประถมศึกษาชั้น เพื่อให้โรงเรียนเลือกกิจกรรมต่าง ๆ ไปใช้โรงเรียน
 ได้สำหรับวิชาลูกเสือยุวกาชาด และเนตรนารีนี้ให้ใช้หลักสูตรกิจกรรมต่าง ๆ
 ของกรมพลศึกษา โดยให้โรงเรียนกำหนดการสอนเป็นสัปดาห์ ๆ ละ 3 - 4 คาบ
 มีกิจกรรมภาคปฏิบัติมาก และทำการวัดผลให้สอดคล้องกับหลักการของหลักสูตร แต่
 ถ้าโรงเรียนใดไม่พร้อมที่จะสอนกิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด เนตรนารี ก็ให้เลือก
 กิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ในคู่มือปฏิบัติกิจกรรมสร้างนิสัย ระดับประถมศึกษาของกรม
 วิชาการ การเลือกกิจกรรมต่าง ๆ นั้น จะเลือกที่กิจกรรมก็ได้ตามความต้องการของ
 เด็ก ของโรงเรียน หรือตามความต้องการของท้องถิ่น โดยใช้คาบเวลาเท่ากับ
 กิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด และเนตรนารี และทำการวัดผลตามแนวทางของหลักสูตร
 ใหม่ (กระทรวงศึกษาธิการ 2525: 879)

จากความสำคัญของกิจกรรมสร้างนิสัยที่มีต่อการพัฒนาลักษณะนิสัยของเด็ก
 ดังกล่าวข้างต้น และจากการที่กระทรวงศึกษาธิการเปิดโอกาสให้โรงเรียนเลือกจัด
 กิจกรรมสร้างนิสัยตามความต้องการและความเหมาะสมของคน จึงทำให้ไม่อาจทราบ
 ได้ว่า โรงเรียนประถมศึกษาได้เลือกกิจกรรมสร้างนิสัยประเภทใดบ้าง และจัดกิจกรรม
 สร้างนิสัยกันอย่างไร ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญที่ควรจะได้มีการสำรวจ และสังเกต
 กิจกรรมสร้างนิสัยที่จัดในโรงเรียนประถมศึกษาชั้น เพื่อจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม
 สร้างนิสัยและลักษณะการดำเนินการจัดกิจกรรมสร้างนิสัย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย
 ได้ใช้โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครเป็นแหล่งประชากร เนื่องจาก
 สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานครมีแผนงานและโครงการพัฒนาลักษณะนิสัยของนักเรียน
 อยู่แล้ว ผู้วิจัยเชื่อว่า การวิจัยนี้จะมีประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานคร
 รวมทั้งผู้บริหารครู และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้ใช้เป็นแนวทางในการ
 จัดกิจกรรมสร้างนิสัยที่จะบังเกิดผลดีต่อเด็กหรือเยาวชนของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจกิจกรรมสร้างนิสัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาวิธีดำเนินการจัดกิจกรรมสร้างนิสัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งสำรวจกิจกรรมสร้างนิสัยและลักษณะการดำเนินการจัดกิจกรรมสร้างนิสัย ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ที่จัดในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เท่านั้น
2. ตัวอย่างประชากร ได้แก่ผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งหมายถึงครูใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิดการจัดกิจกรรมสร้างนิสัย กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 นอกจากนั้นยังได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ฉะนั้นจึงเชื่อได้ว่าแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สามารถสำรวจกิจกรรมสร้างนิสัย และลักษณะการดำเนินการจัดกิจกรรมสร้างนิสัย ในโรงเรียนประถมศึกษาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
2. ผู้วิจัยถือว่าผู้บริหารโรงเรียนยอมเป็นผู้ทราบถึงการจัดกิจกรรมสร้างนิสัย ในโรงเรียนของตน เป็นอย่างถ้อย
3. การวิจัยครั้งนี้ไม่คำนึงถึง เพศ วัย วุฒิและอายุราชการของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความจำกัดของการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สอบถามการจัดกิจกรรมสร้างนิสัยที่จัดขึ้น

โดยส่วนรวมในโรงเรียนจากครูใหญ่ ดังนั้นจึงมีอาจสรุปอ้างอิงไปถึงการจัดกิจกรรม
สร้างนิสัยที่ครูแต่ละชั้น แต่ละวิชาจัดขึ้น ภายในห้องเรียนซึ่งครูแต่ละคนอาจจัดแตกต่างกัน
กันไป และข้อมูลที่ไต่จากการวิจัยครั้งนี้จึงเป็นภาพรวมการจัดกิจกรรมสร้างนิสัยที่
ครูใหญ่แต่ละโรงได้พบเห็นภายในโรงเรียนของตนเท่านั้น

คำจำกัดความ

กิจกรรมสร้างนิสัยตามหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย หมายถึง
กิจกรรมที่จะช่วยเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดีให้เกิดขึ้นกับนักเรียนในด้านสุขภาพกาย และ
ใจ ด้านสติปัญญา ด้านสังคม ด้านศิลปะ และวัฒนธรรม ด้านจริยธรรม และขนบธรรมเนียม
ประเพณี และค่านิยมที่ดีและอาชีพของชุมชน

โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร หมายถึงโรงเรียนประถมศึกษา
ศึกษาที่อยู่ในความควบคุมของกรุงเทพมหานคร

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน
ซึ่งทำหน้าที่บริหารโรงเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบแนวการจัดกิจกรรมสร้างนิสัยของโรงเรียนประถมศึกษา
2. เป็นแนวคิดสำหรับผู้บริหารโรงเรียนและครู ให้นำไปปฏิบัติในการจัด
กิจกรรมสร้างนิสัยต่อไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย